

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Nazarius & Celsus MM. 28. Iulii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

sed cum sic mortuis etiam hæresis est mortua.
Ex variis apud Raderum in Aulâ S.

Cum te torpore, acediâ, vel tadio affici sentis, noli propterea desistere à studio spirituali; sed iuvantis require manum, trahi te obsecrans, donec denuo suscitante gratiâ factus promptior alacriorq; curras. S. Bern. serm. 22. in Cant.

SS. NAZARIUS & CELSUS MM.

28. Iulii.

HOs etiam flosculos barbarus Neronis gladius demessuit. Sed tamen sanguine suo rigati vivunt illi etiamnum in manibus tuis. Utinam & odorem virtutis sentias. Audi saltem. Spinæ rosam esse proximam ajunt, id quod NAZARIUS probat ex Judæo patre sed matre Christianâ genitus. Anceps diu in utrius religionem pedibus iret, demonstravit tandem plus matris se bibisse, fontique sacro admotus à Lino Pont. Mediolanum abiit. Ibi non multo tempore patrimonium omne in egenos effudit, cumque vinctis pro Christo animum faceret; mercedem nobilem magnique martyribus æstimatam fustuarium accepit. Sub hæc monitus à defunctâ matre in Gallias contendit. Hic à nobili matronâ nobilissimum puerulum CELSUM accipit inter bonas artes educandum. Quantam, Superi! indoles pulchra discit probo Magistro usa. Neronis imperio ad tribunal uterque raptatur. Dubito an Magistrum, an discipulum plus laudem. Ille pedum calcibus affigitur, nec tamen sibi, sed animulo suo CELSO timet. Hic virgis atrocem in modum cæditur, nec tamen sibi, imò oculo suo Magistro NAZARIO ingemiscit. Mox uterque illatam Christo injuriam

Q 5

in

in Diis ulciscuntur, rectiusque hos humi affligunt. Mari deinde velut prato inambulantes vidisses. Mitto cætera. NAZARIUS cervicem gladio præbuit. Idem CELSVS fecit, tantillus discipulus Magistro tanto non impar. Ex Lippeloo.

Quod loquimur, dictamus & scribimus, de vitæ nostræ parte prætervolat: qui dudum infans, subito puer, repente juvenis, & usque ad senectutem per spatia mutatur incerta, & antè se senem intelligit, quàm juvenem non esse miretur. S. Hieron. in c. 40. Is.

S. OLAUS MART. 29. Iulii.

SI ulli magnatum profuit alienas terras lustrare, OLAO profuit Norwegiæ Regi. Fortè Angliæ regnum hospes intravit, cum oculis, non ut hodie fit, ad curiositatem abusus, inter peregrina decora Fidem nostram aspexit. Placuit; ac proin Rothomagi postea sacris undis ablutus alius in regnum suum rediit, aulæ comites permultos Episcopos & fidei præcones trahens. Sed & ipse gloriosum duxit dignumque rege munus, Evangelii præconium facere, quæ quidem inter Imperii curas prima jam illi erat. Altera ab hac, cum otium bella dabant, purgare regnum ab ariolis & incantatoribus, quos ille, quia fumos vendunt, dignissimos ignibus judicavit. Leges quas Ecclesia sanxit, quàm sanctas à suis haberi voluerit, ex eo perspicias, si scias quàm severè neglectas in se ipso vindicavit. Nam fortè festo die cortice bacillum nudabat. Monitus statuit à malè otiosâ manu pœnas continuò expetere. Itaque assulas in ipsâ manu incendi voluit, & peccantem ignibus expiari. Cæterum quia justitiæ amans cumprimis erat, nihil mirum si post hanc terris præscriptam etiam ipse